

Sygn. akt: II K 1212/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Urszula Salwin-Kowalczyk

Protokolant - Monika Małanowska

w obecności Prokuratora – Joanny Niedzielskiej

po rozpoznaniu dnia - 11 września 2014 roku, 7 czerwca 2016 roku, 27 września 2016 roku, 8 grudnia 2016 roku, 3 lutego 2017 roku, 5 września 2017 roku

sprawy **I.M. K. (1)**

s/c Z. i w G. z d. R. , urodz. (...) w W.

II.M. B.

s. T. i B. z d. K. , urodz. (...) w L.

III.T. B.

s. Z. i T. z d. N. , urodz. (...) w W.

oskarżonych o to, że: w dniu 3 lipca 2013 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu działając w celu przywłaszczenia usiłowali dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki T. (...) o nr rej. (...) wartości 10.000 złotych zaparkowanego na parkingu tymczasowym mieszczącym się w rejonie stacji PKP L. ul.(...) , poprzez uszkodzenie wkładki zamka powodując w ten sposób straty w wysokości 500 złotych na szkodę A. J. (1) , lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nie uruchomienie pojazdu ,

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art.279§1 kk

zaś wobec **M. B.**

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne ,

tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

orzeka

I.oskarżonych M. K. (1) , M. B. i T. B. w ramach zarzucanego im czynu uznaje winnym tego , że w dniu 3 lipca 2013 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki T. (...) o nr rej. (...) wartości 10.000 złotych zaparkowanego na parkingu tymczasowym mieszczącym się w rejonie stacji PKP L. ul.(...) na szkodę A. J. (1) , lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na użycie przedmiotu nie nadającego się do popełnienia przedmiotowego czynu ,tj. czynu z art. 13§2 kk w zw. z art.278§1 kk, a wobec oskarżonego M. B. przy przyjęciu , iż czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne” ,tj. czynu z art.13§2 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za tak przypisany im czyn skazuje ich na podstawie art.13§2 kk w zw. z art.278§1 kk , a oskarżonego M. B.

na podstawie art.13§2 kk w związku z art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk ,zaś na podstawie art.14§1 kk w zw. z art.278§1 kk wymierza :

1.oskarżonemu M. K. (2) karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2.oskarżonemu M. B. karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3.oskarżonemu T. B. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II.na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art.70§1 kk w zw. z art.4§1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego M. K. (1) warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby , a wobec oskarżonego T. B. na okres 4 (czterech) lat próby;

III.na podstawie art. 33§2 i 3 kk wymierza oskarżonym M. K. (1) , M. B. i T. B. karę grzywny w wymiarze po 30 (trzydzieści) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 (dwadzieścia) złotych ;

IV.na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych na k- 273 pod poz.1-5;

V.na podstawie art.230§2 kpk nakazuje zwrócić pokrzywdzonej A. J. (1) dowód rzeczowy wykazany na k- 273 pod poz. 6;

VI.zasadza ze Skarbu Państwa na rzecz adw. M. W. oraz adw. J. W. kwoty po 1008 (jeden tysiąc osiem) złotych plus należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu;

VII.na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonych M. K. (1) i T. B. od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa ;

VIII.zasadza od oskarżonego M. B. kwotę 2.128,93 (dwa tysiące sto dwadzieścia osiem złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) tytułem kosztów postępowania w tym kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn.akt II K 1212/13

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie , Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 3 lipca 2013 roku oskarżeni : M. K. (1) ,M. B. i T. B. wspólnie uzgodnili , że pojedą do L. , aby dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu marki T. (...) , który miał być zaparkowany na rampie w rejonie stacji PKP.W/ w udali się tam w godzinach popołudniowych samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) , którym kierował oskarżony T. B.. Oskarżony M. B. wziął ze sobą jednostkę centralną sterującą silnikiem , dwie pary rękawiczek , śrubokręt i nóż , które miały służyć mu do dokonania kradzieży z włamaniem. Po dojechaniu do L. , oskarżony T. B. zaparkował swój samochód pod wiaduktem , po czym oskarżeni : M. K. (1) i M. B. poszli w kierunku rampy , a oskarżony T. B. został w samochodzie i na nich czekał. Gdy w/w doszli na przedmiotową rampę , zauważyli na niej szereg zaparkowanych samochodów , jednakże nie było tam samochodu , którego zaboru mieli dokonać. Gdy chodzili po w/w rampie , w pewnej chwili zauważyli zaparkowany przy ogrodzeniu posesji przy ul. (...) , samochód ,marki T. (...) o nr rej. (...) , której właścicielem jest pokrzywdzona A. J. (1). Drzwi w w/w pojeździe od strony pasażera były otwarte. W/w wsiedli do przedmiotowego pojazdu , jednakże nie mogli go uruchomić z uwagi, iż nie posiadali przy sobie stosownych narzędzi . Z uwagi na powyższe, postanowili wrócić do czekającego na nich T. B.. W drodze powrotnej , na ul. (...) zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji.

Oskarżony M. B. był skazany przez Sąd Rejonowy dla W. wyrokiem z dnia 04.10.2010 r. , sygn..akt: IV K 90/10 za czyn 279§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 11.10.2011 r do 06.10.2012 r.

Oskarżeni: M. K. (1) i T. B. byli badani przez biegłych lekarzy psychiatrów. U oskarżonego T. B. biegli rozpoznali cechy nieprawidłowej osobowości oraz przebyte zaburzenia adaptacyjne . Natomiast u oskarżonego M. K. (1) biegli rozpoznali hazard patologiczny. U obu oskarżonych biegli nie rozpoznali jednak choroby psychicznej , ani upośledzenia umysłowego . Obaj oskarżeni mieli zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem . W ocenie biegłych ich poczytalność nie budzi żadnej wątpliwości.

Powyższy stan faktyczny , Sąd ustalił w oparciu o : częściowo wyjaśnienia oskarżonych : M. K. (1) /k-139-140,163-164,176-177, 515/, M. B. /k-145,166-167,174-175, 253-254,515-516/, T. B. /k-154-158,170-171,516/, zeznania pokrzywdzonej A. J. (1) /k-517/, zeznania świadków : B. K. /k-5-6,517-519/, K. S. /k-134v-135,510-520/, D. J. /k-584-585/, P. W. /k-603/, protokołów oględzin /k-10-13v,56-59,84-85v,105-110,120-126/ protokołów zatrzymania osoby /k-14-14v, 18-18v,20-20v/, protokołów przeszukania /k-22-24, 26-28,30-32, 34-36,38-40, 45 ,64-66, 102-103/protokołów zatrzymania /k-42-44,48-50,86-88 /materiał poglądowy /k-60-63/, opinie /k-187-191,215-222, 345-347v,362-364,432-433, 633-636, 647-655/, wyroki /k-235-237/ , informację /k-304-305/

Oskarżony M. K. (1) słuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił ,że w dniu zdarzenia ok godz. 11.00 umówił się z oskarżonym T. B. na myjni przy ul. (...) w W.. Następnie obaj jeździli samochodem marki O. (...) należącym do oskarżonego T. B. . W pewnej chwili oskarżony M. K. (1) zadzwonił do oskarżonego M. B., z którym umówił się przy cmentarzu w R.. Oskarżony M. B. wsiadał do samochodu oskarżonego T. B.. Miał ze sobą reklamówkę, w której jak stwierdził ma komputer do samochodu marki T. i zaproponował kradzież pojazdu tej marki. Wspólnie ustalili , że w tym celu pojedą do L.. Tam oskarżony T. B. zaparkował samochód pod wiaduktem , a on wraz z oskarżonym M. B. udali się na parking za torami kolejowymi . Oskarżony T. B. miał na nich czekać w samochodzie , a gdyby ukradli jakiś samochód miał jechać przed nimi. Oskarżony M. B. wziął ze sobą reklamówkę , w której były narzędzia niezbędne do kradzieży samochodu. Gdy doszli na parking , od razu zauważyli samochód marki T. (...) koloru srebrnego. Gdy do niego podeszli , zauważyli , że ma włączony alarm. Nie dotykali go , jedynie oskarżony M. B. przykucał przy masce tego pojazdu i na coś patrzył. Innych pojazdów nie oglądali , od razu wrócili do oskarżonego T. B. , po czym odjechali do W.. Na ul. (...) zostali zatrzymani przez Policję. W/w oskarżony słuchany kolejny raz w toku postępowania przygotowawczego podał nadto , że wszyscy trzej wiedzieli , że jadą do L., aby dokonać kradzieży samochodu marki T. , którą potem mieli sprzedać na części. Żaden z nich nie miał żadnych obiekcji , aby to zrobić. Oskarżony M. B. miał włamać się do jakiegoś samochodu, on w tym czasie miał stać na czatach , a oskarżony T. B. miał ich przywieźć i w razie czego odwieźć. Oskarżony M. K. (1) słuchany na rozprawie przed Sądem , również przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu jednakże zaprzeczył , aby on i współoskarżeni usiłowali dokonać przedmiotowego włamania /k-139-140,163-164,176-177,515/

Oskarżony M. B. słuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił , że w dniu zdarzenia umówił się z oskarżonym M. K. (1) w R. . Dzień wcześniej uzgodnili , że pojedą do L. , aby ukraść samochód marki T. (...) , o której słyszał że stoi zaparkowany w okolicy stacji PKP i nie ma żadnych zabezpieczeń. Oskarżony M. K. (1) przyjechał z T. B. jego samochodem. W/w miał wiedzę po co jadą do L.. Na miejscu zaparkował samochód pod wiaduktem , a on i oskarżony M. K. (1) udali się na parking. Oskarżony wziął ze sobą reklamówkę , w której miał ze sobą komputer służący do uruchamiania samochodów , rękawiczki i śrubokręt. Na przedmiotowym parkingu nie znaleźli jednak T. (...). W drodze powrotnej zauważyli jednak zaparkowaną T. (...) koloru czerwonego . Podeszli do niej ,aby zobaczyć czy nie można jej ukraść. Z uwagi jednak , iż pojazd był uzbrojony w autoalarm , zrezygnowali z kradzieży. W/w zaprzeczył , aby dotykali tego pojazdu oraz aby uszkodzili w nim wkładkę zamka. Oskarżony podał nadto , że z zawodu jest mechanikiem samochodowym i zna obsługę modułu sterującego do oddalania samochodu. Oskarżony słuchany kolejny raz w postępowaniu przygotowawczym podał nadto , że gdy odjeżdżali z miejsca zdarzenia , to widzieli że są obserwowani przez Policję. Moduł zaś , który miał ze sobą służył do uruchomienia samochodów marki T. (...) rocznik 2007-2008 r. Oskarżony słuchany na rozprawie przed Sądem

nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił , że jak wraz ze współoskarżonymi wjeżdżał do L. , to już wiedział że są obserwowani przez Policję. Miał wiedzę jakim jeżdżą nieoznakowanym radiowozem. Razem z oskarżonym, M. K. (1) udał się parking w pobliżu stacji PKP . Stała tam T. (...) koloru srebrnego, jednakże miała włączony alarm. Aby ją ukraść , oskarżony musiałby go uszkodzić , a nie sprzyjały temu warunki . Odstąpili więc od jej kradzieży. Gdy wracali , zauważyli drugą T. (...) koloru czerwonego , rocz.2009-2010 . Oskarżony stanął obok niej, blisko drzwi kierowcy, jednakże nie uszkodził wkładki w zamku , ani jej nie dotykał. Z uwagi , iż był gorąco jego but utkwiał w rozgrzanym asfalcie. Po drugiej stronie , w samochodzie oskarżony wiedział siedzącą w samochodzie policjantkę , która ich obserwowała. Oskarżony podał nadto , że wcześniej się przyznał , jednakże tylko do tego , że przyjechał wraz ze współoskarżonymi do L. w celu kradzieży T. (...) (disel) . T. (...) (benzyna) nie była w ich zainteresowaniu /k-166-167,174-175,253-254,515-516/.

Oskarżony T. B. słuchany w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił , że w dniu zdarzenia umówił się telefonicznie z oskarżonym M. K. (1) , że odwiezie w/w oraz jego kolegę , którego wcześniej wiedział trzy razy , swoim samochodem do L., bo w/w mieli tam jakieś sprawy do załatwienia. Na miejscu , oskarżony M. K. (1) kazał mu zaparkować pod wiaduktem , zaś on i jego kolega poszli w kierunku torów kolejowych. Jeden z nich miał ze sobą reklamówkę , jednakże on nie wie co w niej było. Wrócili po upływie ok. 5 minut , a po chwili zatrzymała ich Policja. Oskarżony podał , że do końca nie był świadomy po co jadą do L. , bo dopiero w trakcie jazdy , w/w oskarżeni mówili , że chcą zobaczyć jakiś samochód. W/w dopiero wtedy zorientował się , że chcieli go ukraść. Oskarżony wyjaśnił nadto , że po operacji usunięcia woreczka żółciowego przeszedł sepsę i obecnie bardzo jest schorowany. Oskarżony słuchany kolejny raz na etapie postępowania przygotowawczego częściowo przyznał się do winy. Podał , że dopiero w trakcie drogi do L. dowiedział się , że współoskarżeni jadą ukraść samochód , a on ma ich tam zawieść /k-154-158,170-171/.

Sąd zważył , co następuje :

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie , dał podstawy do uznania oskarżonych : M. K. (1) , M. B. i T. B. winnych czynu przypisanego im przez Sąd. Oskarżeni:,M. B. i T. B. nie przyznali się do winy , a oskarżony M. K. (1) co prawda przyznał się , jednakże w swoich wyjaśnieniach nie potwierdził swojego sprawstwa . Sąd jednak dał wiarę ich wyjaśnieniom tylko w części , w której podali , że w dniu zdarzenia przyjechali do L. , aby dokonać kradzieży w włamaniem do samochodu marki T. oraz , że nie uszkadzili wkładki w zamku pojazdu pokrzywdzonej . W tym bowiem zakresie są one zgodne z materiałem dowodowym , który Sąd obdarzył wiarygodności. W pozostałej zaś części , a zwłaszcza w tej , w której oskarżony T. B. podał , że dopiero w trakcie podróży do L. dowiedział się , że współoskarżeni chcą dokonać kradzieży samochodu , są niewiarygodne i mają na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej za przypisany im czyn. W/w wyjaśnienia oskarżonego T. B. są także sprzeczne z wyjaśnieniami współoskarżonych , którzy podali , że w/w od samego początku wiedział jaki jest cel ich podróży do L.. Za sprawstwem oskarżonych przemawiają przede wszystkim zeznania pokrzywdzonej A. J. (1) , zeznania świadków : B. K. , K. S. , D. J. i P. W. . I tak pokrzywdzona A. J. (2) zeznała , że jest właścicielką samochodu osobowego marki T. (...) . Podczas jej pobytu w Belgii , pojazd ten użytkuje jej brat B. K.. W/w pojazd został sprowadzony z Francji i był uszkodzony, jednakże ona nie wie w jakim zakresie. Podobnie zeznał świadek B. K.. Podał on , że w dniu zdarzenia zaparkował samochód swojej siostry na tymczasowym parkingu niestrzeżonym na wysokości stacji PKP w L.. Samochód z pilota zamknął na auto alarm , jednakże nie sprawdzał , czy drzwi się zamknęły. Przed zdarzeniem , w okresie zimowym miał problemy z drzwiami od strony pasażera , albowiem często się nie otwierały. Następnie świadek udał się pociągiem do pracy do W.. Około godziny 15.30 zostały telefonicznie poinformowany przez swoją siostrę M. Ż. , że było włamanie do w/w pojazdu. Po przybyciu na miejsce zdarzenia w obecności technika kryminalistyki uczestniczył w oględzinach pojazdu. Pojazd nie miał żadnych uszkodzeń i nie nosił śladów penetracji. Jedyne kierownica była zablokowana i skrzycona lekko w prawo, a świadek był pewny , że zostawił ją w pozycji wyprostowanej , bo ma tym polu obsesję. Świadek nie stwierdził jednak , aby zamek w drzwiach od strony pasażera nosił ślady uszkodzenia. W/w nie był w stanie stwierdzić , czy w dniu zdarzenia zamykając samochód z pilota , zamknął drzwi od strony kierowcy i pasażera , czy tylko od strony kierowcy. Wskaźnik pokazujący stan zamknięcia drzwi od strony pasażera był w pozycji otwartej. W/w próbował z pilota zamknąć drzwi , ale zamykały się tylko drzwi od strony kierowcy. Wartość samochodu świadek wycenił na

kwotę 10.000 zł. Świadek słuchany na rozprawie przed Sądem podał nadto , że na prośbę funkcjonariusza Policji wymontował z prawych drzwi cały zamek z wkładką. Wówczas okazało się , że silniczek od centralnego zamka był niesprawny. Sprawny kupił na Allegro za kwotę ok. 80 zł. Nie pamiętał kiedy ten zamek otwierał kluczem . Otwierali go na pewno funkcjonariusze Policji i był on sprawny. Na Komendzie , funkcjonariusz Policji próbował otworzyć wymontowany zamek kilkoma kluczami do samochodów marki T. , jednakże nie udało mu się to.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej i świadka B. K. , albowiem szczerze relacjonują swoją wiedzę o zdarzeniu.

Świadek K. S. zeznała , że w dniu zdarzenia patrolując rejon rampy kolejowej PKP w L. , gdzie w ostatnim czasie dochodziło do kradzieży samochodów japońskich marek , zauważyła oskarżonych M. B. i M. K. (1) , którzy oglądali stojące tam samochody i nerwowo się rozglądali. Gdy zorientowali się ,że są obserwowani , pospiesznie udali się do nieopodal zaparkowanego samochodu matki O. (...) o nr rej. (...), a następnie oddalili się w kierunku ul. (...). W związku z tym , że świadek miała wiedzę pozaprocesową , że w/w mogą być sprawcami kradzieży samochodu marki T. (...) w miejscowości R., postanowiła dokonać ich zatrzymania. W tym celu wezwała drugą jednostkę w osobach M. P. i T. S. , którzy zatrzymali w/w pojazd na ul. (...). Podczas przeszukania pojazdu , w reklamówce którą miał ze sobą oskarżony M. B. ujawniono moduł do odpalania samochodów , dwie pary rękawic, śrubokręt i narzędzie wielofunkcyjne w etui. Jednocześnie załogi z Wydziału Prewencji i Kryminalnego dokonali penetracji w/w rampy, podczas której ujawnili samochód marki T. (...) o nr rej. (...), który był otwarty. Świadek podała nadto , że podczas gdy obserwowała oskarżonych , nie słyszała , aby wył alarm w jakimś samochodzie.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka , albowiem mają one potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie , a także częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego M. B. , który podał , że widział jak byli obserwowani przez Policję. W/w zeznała jednak ,że czynność tą prowadziła jak już w/w z oskarżonym z M. K. (1) był na rampie. Nie widziała zaś momentu , kiedy na niej się znaleźli. Nie była zatem świadkiem jak oskarżeni wsiedli do samochodu pokrzywdzonej.

Świadek D. J. zeznał , że razem z technikiem kryminalistyki robił oględziny pojazdu pokrzywdzonej. Podczas tej czynności technik sporządził dokumentację fotograficzną , którą następnie oddał do Sekretariatu (...) L., jednakże nie wiadomo gdzie ona potem trafiła. W/w nie pamiętał jak był ubrany technik , gdy zabezpieczał ślady i pobierał ,materiał do badań.

Świadek P. W. zeznał , że wraz z D. J. dokonywał oględzin pojazdu pokrzywdzonej. Podczas tej czynności stwierdzono , że drzwi od strony pasażera były otwarte. Świadek przez minimum 30 minut pobierał materiał osmologiczny .W tym czasie miał na rękach rękawiczki ochronne , nie miał odzieży ochronnej. Do pobierania materiału używał pensety . Pobrany materiał włożył do słoiczka typu twist , na który nałożył nakrętkę i metryczkę. W/w nie pobierał od oskarżonych materiału porównawczego. W trakcie oględzin sporządził dokumentację fotograficzną , którą zdał w Sekretariacie (...) L..

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków , albowiem są to osoby obce dla oskarżonych i brak podstaw do przyjęcia , że składają obciążające ich zeznania. W/w szczerze podali , że nie znają losów dokumentacji fotograficznej z oględzin pojazdu pokrzywdzonej , którą sporządzili na miejscu zdarzenia. Zdaniem Sądu brak tej dokumentacji nie wpływa jednak na brak sprawstwa oskarżonych.

Za sprawstwem oskarżonych przemawia także opinia osmologiczna sporządzona przez eksperta kryminalistyki M. R.. W/w stwierdził zgodność zapachową pomiędzy śladem osmologicznym nr 2 (zabezpieczonym podczas oględzin pojazdu pokrzywdzonej z siedziska fotela przedniego pasażera) ,a materiałem porównawczym pobranym od M. K. (1) i M. B. oraz zgodność zapachową pomiędzy śladem osmologicznym nr 3 (zabezpieczonym podczas oględzin pojazdu pokrzywdzonej z siedziska fotela kierowcy) , a materiałem porównawczym pobranym od M. K. (1). Ekspert nie stwierdził zaś zgodności zapachowej pomiędzy śladem osmologicznym nr 2 , a materiałem porównawczym pobranym od T. B. , jak również pomiędzy śladem osmologicznym nr 3 ,a materiałem porównawczym pobranym od T. B. i M. B., Ekspert w uzupełniającej ustnej opinii dodał , że wnioski wyciągnął na podstawie badań psów , które prawidłowo wykonały próby kontrolne. Dalej podał , że w literaturze wskazuje się , że wskazania dwóch psów tej samej osoby ,

upoważnia eksperta do wyciągnięcia wniosku, że stwierdzono zgodność zapachową. W przedmiotowej sprawie, prób kontrolnych było trzy, a prób właściwych minimum trzy w stosunku do jednej osoby. Badania były robione zgodnie z obowiązującą na tamten czas metodyką. Większa liczba prób miała na celu większe uwiarygodnienie, że badania były przeprowadzone prawidłowo i te wskazania psów nie budzą żadnych wątpliwości. Opinia eksperta jest kategoriowa.

Jak wynika zaś z opinii R. C. – biegłego rzeczoznawcy samochodowego, posiadany przez oskarżonego M. B. w dniu zdarzenia przyrząd w postaci jednostki centralnej sterującej silnikiem nie nadawał się do uruchomienia pojazdu pokrzywdzonej. Jest on właściwy do uruchomienia pojazdów marki T. (...) i Y. z silnikiem diesla 1,4 l do maja 2015 roku.

Sąd dał wiarę powyższym opiniom, albowiem zostały sporządzone zgodnie z wiedzą i doświadczeniem biegłych, nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Z tych samych względów, Sąd dał wiarę opinii z zakresu badań daktyloskopijnych. Wynika z niej, że ślady linii papilarnych zabezpieczone podczas oględzin pojazdu pokrzywdzonej, nie spełniają kryteriów kwalifikacyjnych do badań porównawczych.

Istotną zaś opinią w zakresie sprawstwa czynu przypisanego oskarżonym przez Sąd jest opinia z zakresu badań mechanoskopijnych. Wynika z niej, że na wewnętrznych elementach wkładki zamka drzwi samochodu pokrzywdzonej nie stwierdzono śladów świadczących o otwieraniu jej za pomocą innych narzędzi niż klucze. Ślady występujące na wewnętrznych elementach w/w wkładki pochodzące od kluczy, nie nadają się do badań identyfikacyjnych. Natomiast zabezpieczone klucze od oskarżonego M. B. są kluczami dorobionymi przeznaczonymi do zamków zamontowanych w samochodach marki T. Za pomocą tych kluczy nie można było obrócić bębna wkładki- otworzyć zamka drzwi.

Sąd obdarzył tę opinię wiarygodnością, albowiem jest jasna, pełna i kompleksowa.

Sąd dał także wiarę dowodom z dokumentów, albowiem albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia. Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

M. K. (1), M. B. i T. B. zostali oskarżeni o to, że: w dniu 3 lipca 2013 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu działając w celu przywłaszczenia usiłovali dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu osobowego marki T. (...) o nr rej. (...) wartości 10.000 złotych zaparkowanego na parkingu tymczasowym mieszczącym się w rejonie stacji PKP L. ul.(...) , poprzez uszkodzenie wkładki zamka powodując w ten sposób straty w wysokości 500 złotych na szkodę A. J. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nie uruchomienie pojazdu,

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art.279§1 kk

zaś wobec **M. B.**

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art.13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

Sąd w ramach zarzucanych im czynów, uznał ich winnym tego, że: w dniu 3 lipca 2013 roku w L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu usiłovali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki T. (...) o nr rej. (...) wartości 10.000 złotych zaparkowanego na parkingu tymczasowym mieszczącym się w rejonie stacji PKP L. ul.(...) na szkodę A. J. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na użycie przedmiotu nie nadającego się do popełnienia przedmiotowego czynu, tj. czynu z art. 13§2 kk w zw. z art.278§1 kk, a wobec oskarżonego M. B. przy

przyjęciu , iż czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne” ,tj. czynu z art.13§2 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk.

Włamanie , polega na przełamaniu zabezpieczeń, chroniących przedmiot czynności wykonawczej przed kradzieżą. Najczęściej sprowadza się ono do ich fizycznego przełamania. Przesłanką uznania pomieszczenia za "zamknięte" jest zarówno jego zamknięta konstrukcja, jak i zaopatrzenie w specjalne przeszkody utrudniające dostęp do wnętrza (bramy, zamki w drzwiach, kłódki, plomby, mechanizmy szyfrowe itp.). Rodzaj zabezpieczenia, jego skuteczność czy łatwość pokonania nie ma jednak znaczenia dla stwierdzenia włamania, jeżeli tylko z charakteru zabezpieczenia wynika zamiar użytkownika niedopuszczenia do niego niepowołanych osób . W tym zakresie Sąd podzielił stanowisko Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 8 października 2002 roku , sygn. akt: VII Aka 505/02 z którego wynika , że istota włamania sprowadza się nie tyle do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia bariery chroniącej dostęp do rzeczy , lecz polega na zachowaniu , którego podstawową cechą jest nieposzanowanie woli dysponenta rzeczy zabezpieczenia jej przed innymi osobami. Przy czym, istotą zabezpieczenia nie jest uczynienie całkowicie niemożliwym dostępu osobom nieuprawnionym do zabezpieczonego przedmiotu w taki sposób , iż dostęp ten możliwy jest jedynie dzięki zastosowaniu siły fizycznej lub specjalnych środków technicznych , lecz stworzenie zewnętrznej bariery jednoznacznie sygnalizującej , że celem jej zainstalowania było wykluczenie dostępu do tych przedmiotów przez osoby nieuprawnione. Podobne stanowisko zajął Sąd Apelacyjny w Warszawie z dnia 25.10.2005 r. zgodnie z którym, pojęcie włamania jest rozumiane bardzo szeroko , gdyż do jego istoty należy wdarcie się do zamkniętego pomieszczenia.

Zgodnie z art. 278 § 1 kk , kradzież polega na zaborze w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej . Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza lub dzierżyciela) i objęcie we własne władanie. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. W swych konsekwencjach jednak zabór taki godzi w prawo własności, gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Należy podkreślić, że stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano.

Usiłowanie natomiast może przybrać postać usiłowania udolnego (art. 13 § 1) oraz usiłowania nieudolnego (art. 13 § 2). Usiłowanie udolne zachodzi wówczas, gdy sprawca w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Usiłowanie nie zawiera samodzielnych znamion czynu zabronionego, a jest odniesione do poszczególnych typów czynu; usiłowanie dotyczy konkretnych przestępstw, np. zabójstwa, kradzieży. Usiłowanie nieudolne jest niemożliwe ze względu na: 1) brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim – jak stanowi art. 13 § 2 KK – zachodzi wtedy, gdy sprawca nie uświadamia sobie, że dokonanie czynu zabronionego jest niemożliwe; 2) użycie środka nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie nie dał podstaw do uznania oskarżonych winnych czynu przypisanego im przez Prokuratora. Mianowicie nie ma żadnych nie budzących wątpliwości dowodów , że oskarżeni : M. B. i M. K. (1) dostając się do samochodu pokrzywdzonej , przełamali jakieś zabezpieczenie. Przede wszystkim sam B. K. zeznał , że miał problemy z prawymi drzwiami , które w okresie zimowym nie chciały się otworzyć. Nadto , nie wie czy w dniu zdarzenia zamykając pilotem centralny zamek w w/w pojeździe , zamknął drzwi od strony kierowcy i pasażera , czy tylko od strony kierowcy. Faktem na pewno jest , że podczas oględzin w/w próbował polotem zamknąć drzwi , ale zamykały się tylko drzwi od strony kierowcy . Nadto wskaźnik pokazywał , że drzwi od strony pasażera są otwarte. Zdaniem Sądu nie da się zatem stwierdzić , czy drzwi od strony pasażera były otwarte , czy też nie , zwłaszcza wbrew temu co zarzucił prokurator w akcie oskarżenia , wkładka zamka tych drzwi nie była uszkodzona , co stwierdził już sam B. K.. W/w podał że niesprawny był silniczek od centralnego zamka. Nie wiadomo jednak kiedy i w jaki sposób do tego doszło. Dlatego też nie można przypisać oskarżonym uszkodzenia wkładki do tego zamka.

Natomiast nie ma żadnej wątpliwości , że oskarżeni dopuścili się usiłowania nieudolnego kradzieży zwykłej przedmiotowego pojazdu , z uwagi na użycie przedmiotu nie nadającego się do popełnienia tego czynu. Sąd wskazuje , że oskarżony M. B. dopiero na rozprawie przed Sądem zorientował się , że samochód pokrzywdzonej był z roku 2003 roku, a nie jak myślał że z lat 2009-2010. Nie ma też żadnych wątpliwości , że oskarżeni M. K. (1) i M. B. dostali się

do wnętrza tego pojazdu , o czym świadczy opinia z zakresu osmologii , jak również zeznania B. K. , który podał , że zawsze zostawia kierownicę ustawioną prosto , a tego dnia była lekko skręcona w prawo. Bezspornym jest też ,że z w/ w oskarżonymi współdziałał oskarżony T. B. , albowiem jak wyjaśnili w/w oskarżeni od początku wiedział że jadą do L. dokonać kradzieży jakiegoś samochodu. Dodatkowo oskarżony M. B. działał w warunkach art.64§1 kk , albowiem był skazany przez Sąd Rejonowy dla W. IV Wydział Karny wyrokiem z dnia 04.10.2010 r. , sygn..akt: IV K 90/10 za czyn 279§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności , którą odbył w okresie od 11.10.2011 r do 06.10.2012 r.

Z tych też względów, Sąd uznał oskarżonych winnych czynu z art.13§2 kk w zw. z art.278§1 kk (a wobec oskarżonego M. B. przy przyjęciu recydywy zwykłej) i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art.278§1 kk wymierzył oskarżonym :

- M. K. (1) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- M. B. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- T. B. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzona oskarżonym kara pozbawienia wolności- w ocenie Sądu- jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu , którego się dopuścił , uwzględnia także element prewencji ogólnej , jak i szczególnej.

Ustalając wymiar kary , jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę uprzednią karalność oskarżonych /k- 670-675/. Sąd jednocześnie nie doszukał się żadnych okoliczności łagodzących w zachowaniu oskarżonych.

Sąd na podstawie art. 69§1 i 2 kk w zw. z art.70§1 kk przy zastosowaniu art.4§1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności wobec oskarżonego M. K. (1) na okres 3 lat próby ,a wobec oskarżonego T. B. na okres 4 lat próby. W ocenie Sądu to wystarczając dla osiągnięcia celów kary.

Ponieważ oskarżeni działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej , Sąd na podstawie art. 33§2 i 3 kk wymierzył wszystkim oskarżonym karę grzywny w wymiarze po 30 stawek dziennych , przyjmując wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł.

Sąd na podstawie art. 44§2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wykazanych na k- 273 pod poz. 1-5 , albowiem były przeznaczone do popełnienia czynu zabronionego.

Sąd na podstawie art. 230§1 kpk nakazał zwrócić pokrzywdzonej dowód rzeczowy wykazany na k- 273 pod zpo. 6 jako zbędny dalszego postępowania.

Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonych M. K. (1) i T. B. od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania przejmując je na rachunek Skarbu Państwa , albowiem z uwagi na ich sytuację , rodzinną i wysokość dochodów , obciążenie nimi byłoby dla nich zbyt uciążliwe.

O kosztach postępowania zasądzonych od oskarżonego M. B. Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk.

O wynagrodzeniu adwokackim Sąd orzekł na podstawie §14 pkt 3 w zw. z §16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w spr. opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu (Dz. U. Nr 163 , poz. 1348 z póź. zm.).